

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1953 No. 130

A. TITEL

*Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie;
Versailles, 28 Juni 1919*

B. TEKST

1. Het Statuut is vervat in Deel XIII (Arbeid) van het Vredesverdrag van Versailles (28 Juni 1919). Het is tevens vervat in de Vredesverdragen van Saint Germain (10 September 1919), Neuilly (27 November 1919) en Trianon (4 Juni 1920). De Franse en de Engelse tekst van Deel XIII van het Vredesverdrag van Versailles zijn bij Koninklijk besluit van 26 Maart 1920 bekendgemaakt in *Stb.* 127.

2. Het Statuut is gewijzigd bij Akte, op 2 November 1922 te Genève aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierde zitting. De Franse en de Engelse tekst van de Akte van wijziging zijn bij Koninklijk besluit van 2 Juli 1934 bekendgemaakt in *Stb.* 357.

3. Het Statuut is vervolgens gewijzigd bij Akte, op 5 November 1945 te Parijs aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 27ste zitting. De Franse en de Engelse tekst van de Akte van wijziging zijn bij Koninklijk besluit van 3 December 1946 bekendgemaakt in *Stb.* G 342.

4. Het Statuut is opnieuw gewijzigd bij Akte, op 9 October 1946 te Montreal aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 29ste zitting. De Franse en de Engelse tekst van de Akte van wijziging, alsook van het Statuut in zijn gewijzigde vorm, zijn bij Koninklijk besluit van 6 Juli 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 283.

5. Het Statuut is laatstelijk gewijzigd bij Akte, op 25 Juni 1953 te Genève aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar 36ste zitting. De Engelse en de Franse tekst van de Akte van wijziging luiden als volgt:

**Instrument for the amendment of the Constitution of the
International Labour Organisation**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-sixth Session on 4 June 1953; and

Having decided to substitute, in the provisions of the Constitution of the Organisation relating to membership of the Governing Body, the numbers "forty", "twenty", "sixteen" and "ten" for the numbers "thirty-two", "sixteen", "twelve" and "eight", a question which is the eighth item on the agenda of the session,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-three the following Instrument for the amendment of the Constitution of the International Labour Organisation, which may be cited as the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1953.

Article 1

In the text of the Constitution of the International Labour Organisation as at present in force the numbers "forty", "twenty", "sixteen" and "ten" respectively shall be substituted for the numbers "thirty-two", "sixteen", "twelve" and "eight" contained in paragraphs 1, 2 and 8 of Article 7 and in Article 36.

Article 2

In the text of the Constitution of the International Labour Organisation as at present in force the last sentence of paragraph 2 of Article 7 shall be deleted.

Article 3

As from the date of the coming into force of this Instrument of Amendment, the Constitution of the International Labour Organisation shall have effect as amended in accordance with the preceding articles.

Article 4

On the coming into force of this Instrument of Amendment the Director-General of the International Labour Office shall cause an official text of the Constitution of the International Labour Organisation as modified by the provisions of this Instrument of Amendment to be prepared in two original copies, duly authenticated by his signature. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communi-

Instrument pour l'amendement de la Constitution de l'Organisation Internationale du Travail

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 4 juin 1953, en sa trente-sixième session,

Après avoir décidé de remplacer, dans les dispositions de la Constitution de l'Organisation relative à la composition du Conseil d'administration, les nombres „trente-deux”, „seize”, „douze” et „huit” par les nombres „quarante”, „vingt”, „seize” et „dix”, question qui constitue le huitième point à l'ordre du jour de la session,

adopte, ce vingt-cinquième jour de juin mil neuf cent cinquante-trois, l'instrument ci-après pour l'amendement de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, instrument qui sera dénommé Instrument d'amendement à la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, 1953:

Article 1

Dans le texte de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, telle qu'elle est actuellement en vigueur, les nombres „trente-deux”, „seize”, „douze” et „huit” figurant aux paragraphes 1, 2 et 8 de l'article 7 ainsi qu'à l'article 36 sont remplacés respectivement par les nombres „quarante”, „vingt”, „seize” et „dix”.

Article 2

Dans le texte de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, telle qu'elle est actuellement en vigueur, la dernière phrase du paragraphe 2 de l'article 7 est supprimée.

Article 3

A partir de la date de l'entrée en vigueur du présent instrument d'amendement, la Constitution de l'Organisation internationale du Travail aura effet dans la forme amendée conformément aux articles précédents.

Article 4

Dès l'entrée en vigueur du présent instrument d'amendement, le Directeur général du Bureau international du Travail fera établir un texte officiel de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, telle qu'elle a été modifiée par les dispositions de cet instrument d'amendement, en deux exemplaires originaux dûment signés par lui, dont l'un sera déposé aux archives du Bureau international du Travail, et l'autre entre les mains du Secrétaire général des Nations

cated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General shall communicate a certified copy of the text to each of the Members of the International Labour Organisation.

Article 5

Two copies of this Instrument of Amendment shall be authenticated by the signatures of the President of the Conference and of the Director-General of the International Labour Office. One of these copies shall be deposited in the archives of the International Labour Office and the other shall be communicated to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations. The Director-General shall communicate a certified copy of the Instrument to each of the Members of the International Labour Organisation.

Article 6

1. The formal ratifications or acceptances of this Instrument of Amendment shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office, who shall notify the Members of the Organisation of the receipt thereof.

2. This Instrument of Amendment will come into force in accordance with the provisions of Article 36 of the Constitution of the Organisation.

3. On the coming into force of this Instrument, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation and the Secretary-General of the United Nations.

The foregoing is the authentic text of the Instrument for the amendment of the Constitution of the International Labour Organisation duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Thirty-sixth Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-fifth day of June 1953.

The English and French versions of the text of this Instrument of Amendment are equally authoritative.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this twenty-sixth day of June 1953.

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

(s.) IRVING M. IVES.

Unies aux fins d'enregistrement, conformément aux termes de l'article 102 de la Charte des Nations Unies. Le Directeur général communiquera une copie certifiée conforme de ce texte à chacun des Membres de l'Organisation internationale du Travail.

Article 5

Deux exemplaires authentiques du présent instrument d'amendement seront signés par le Président de la Conférence et par le Directeur général du Bureau international du Travail. L'un de ces exemplaires sera déposé aux archives du Bureau international du Travail, et l'autre entre les mains du Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement conformément aux termes de l'article 102 de la Charte des Nations Unies. Le Directeur général communiquera une copie certifiée conforme de cet instrument à chacun des Membres de l'Organisation internationale du Travail.

Article 6

1. Les ratifications ou acceptations formelles du présent instrument d'amendement seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail, qui en informera les Membres de l'Organisation.

2. Le présent instrument d'amendement entrera en vigueur dans les conditions prévues à l'article 36 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

3. Dès l'entrée en vigueur du présent instrument d'amendement, le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail et au Secrétaire général des Nations Unies.

Le texte qui précède est le texte authentique de l'instrument pour l'amendement de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, dûment adopté par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa trente-sixième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 25 juin 1953.

Les versions française et anglaise du texte du présent instrument d'amendement font également foi.

EN FOI DE QUOI ont apposé leurs signatures, ce vingt-sixième jour de juin 1953:

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

(s.) DAVID A. MORSE.

C. VERTALING

1. De vertaling in het Nederlands van Deel XIII van het Vredesverdrag van Versailles is bij Koninklijk besluit van 26 Maart 1920 bekendgemaakt in *Stb.* 127.

2. De vertaling in het Nederlands van de Akte van wijziging van 2 November 1922 is bij Koninklijk besluit van 2 Juli 1934 bekendgemaakt in *Stb.* 357.

3. De vertaling in het Nederlands van de Akte van wijziging van 5 November 1945 is bij Koninklijk besluit van 3 December 1946 bekendgemaakt in *Stb.* G 342.

4. De vertaling in het Nederlands van de Akte van wijziging van 9 October 1946, alsook van het Statuut in zijn gewijzigde vorm, is bij Koninklijk besluit van 6 Juli 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 283.

5. De vertaling in het Nederlands van de Akte van wijziging van 25 Juni 1953 luidt als volgt:

**Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale
Arbeidsorganisatie**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en bijeengekomen op 4 Juni 1953 in haar zes en dertigste zitting,

Besloten hebbende, in de bepalingen van het Statuut van de Organisatie, welke betrekking hebben op het lidmaatschap van de Raad van Beheer, de getallen „twee en dertig”, „zestien”, „twaalf” en „acht” te vervangen door de getallen „veertig”, „twintig”, „zestien” en „tien”, welk onderwerp het achtste punt is van de agenda der zitting,

Neemt heden, de vijf en twintigste Juni 1953, de volgende Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie aan, welke Akte kan worden aangehaald als „Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, 1953”.

Artikel 1

In de tekst van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, zoals het op het ogenblik van kracht is, worden in artikel 7, eerste, tweede en achtste lid, en in artikel 36 onderscheidenlijk de getallen „twee en dertig”, „zestien”, „twaalf” en „acht” vervangen door de getallen „veertig”, „twintig”, „zestien” en „tien”.

Artikel 2

In de tekst van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, zoals het op het ogenblik van kracht is, vervalt de laatste zin van artikel 7, tweede lid.

Artikel 3

Met ingang van de datum, waarop deze Akte van wijziging in werking treedt, wordt het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie van kracht in de overeenkomstig de voorgaande artikelen gewijzigde vorm.

Artikel 4

Zodra deze Akte van wijziging in werking is getreden, doet de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een officiële tekst van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, zoals het gewijzigd is door de bepalingen van deze Akte van wijziging, opstellen in twee exemplaren, welke door zijn handtekening naar behoren als authentiek zijn gewaarmerkt. Het ene exemplaar wordt nedergelegd in het archief van het Internationaal Arbeidsbureau en het andere wordt aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties gezonden ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties. De Directeur-Generaal doet een gewaarmerkt afschrift van de tekst aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie toekomen.

Artikel 5

Twee exemplaren van deze Akte van wijziging worden door de handtekeningen van de Voorzitter van de Conferentie en de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau als authentiek gewaarmerkt. Een van deze twee exemplaren zal worden nedergelegd in het archief van het Internationaal Arbeidsbureau en het andere wordt gezonden aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties. De Directeur-Generaal doet een gewaarmerkt afschrift van de Akte aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie toekomen.

Artikel 6

1. De officiële bekrachtigingen of aanvaardingen van deze Akte van wijziging worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, die de Leden der Organisatie daarvan in kennis stelt.

2. Deze Akte van wijziging treedt in werking overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van het Statuut van de Organisatie.

3. Zodra deze Akte in werking treedt, stelt de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau alle Leden der Internationale

Arbeidsorganisatie, alsmede de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, daarvan in kennis.

Het bovenstaande is de authentieke tekst van de Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar zes en dertigste zitting, welke werd gehouden te Genève en welke gesloten werd verklaard op de vijf en twintigste Juni 1953.

De Engelse en Franse tekst van deze Akte van wijziging zijn gelijkelijk authentiek.

Ten blijk van waarvan wij onze handtekeningen hebben geplaatst op de zes en twintigste Juni 1953.

De President van de Conferentie,
(w.g.) IRVING M. IVES.

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau,
(w.g.) DAVID A. MORSE.

D. GOEDKEURING

1. Artikel 1 van de Wet van 6 Maart 1920 (*Stb.* 108, luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor, toe te treden tot het Volkenbondsverdrag, hetwelk, vergezeld van het daarmede verbonden dertiende deel van het Vredesverdrag, in afdruk bij deze wet is gevoegd.” De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK, de Minister van Justitie HEEMSKERK, de Minister van Binnenlandse Zaken CH. RUYSS DE BEERENBROUCK, de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen J. TH. DE VISSER, de Minister van Marine a.i. H. A. VAN YSSELSTEYN, de Minister van Financiën DE VRIES, de Minister van Oorlog a.i. CH. RUYSS DE BEERENBROUCK, de Minister van Waterstaat A. A. H. W. KÖNIG, de Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel H. A. VAN YSSELSTEYN, de Minister van Arbeid AALBERSE en de Minister van Koloniën DE GRAAFF.

(Bijl. *Hand.* II 1919/20, 359.)

2. Artikel 1 van de Wet van 7 Juni 1924 (*Stb.* 281) luidt: „Wordt goedgekeurd de nevens deze wet in afdruk gevoegde gewijzigde tekst van art. 393 van het Vredesverdrag van *Versailles*, aan-

genomen in de vierde van 18 October tot 3 November 1922 te Genève gehouden zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der Leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond." De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK en door de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid AALBERSE.

(Bijl. *Hand.* II 1923/24, 192.)

3. Artikel 1 van de Wet van 30 Augustus 1946 (*Stb.* G 229) luidt: „De Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen in de 27ste van 15 October tot 5 November 1945 te Parijs gehouden Internationale Arbeidsconferentie, in afdruk nevens deze wet gevoegd, wordt goedgekeurd." De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOETZELAER, de Minister van Sociale Zaken W. DREES en de Minister van Overzeese Gebiedsdelen J. A. JONKMAN.

(Bijl. *Hand.* II 1946 I, 247; *Hand.* II 1946 II, blz. 65; Bijl. *Hand.* I 1946 I, 247; *Hand.* I 1946 II, blz. 34.)

4. Artikel 1 van de Wet van 22 November 1947 (*Stb.* H 387) luidt: „De Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen in de 29ste van 19 September tot 9 October 1946 te Montreal gehouden Internationale Arbeidsconferentie, in afdruk als Bijlage I nevens deze wet gevoegd, wordt goedgekeurd." De Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOETZELAER, de Minister van Sociale Zaken W. DREES en de Minister van Overzeese Gebiedsdelen J. A. JONKMAN.

(Bijl. *Hand.* II 1946/47 en 1947/48, 521; *Hand.* II 1947/48, blz. 185; Bijl. *Hand.* I 1947/48, 521; *Hand.* I 1947/48, blz. 13—16.)

5. De Akte van wijziging, aangenomen te Genève op 25 Juni 1953, behoeft, ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet, de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

1. De volgende Staten zijn, in overeenstemming met de artikelen 1, eerste alinea, en 387, tweede alinea, van het Vredesverdrag van Versailles, door nederlegging van akten van bekrachtiging partij geworden bij het Statuut, als „oorspronkelijke leden" van Volkenbond en Internationale Arbeidsorganisatie:

* Australië	10 Januari 1920 ¹⁾
* België	10 Januari 1920 ¹⁾
* Bolivia	10 Januari 1920 ¹⁾
* Brazilië ²⁾	10 Januari 1920 ¹⁾
* Canada	10 Januari 1920 ¹⁾
* Frankrijk ³⁾	10 Januari 1920 ¹⁾
* het Britse Rijk	10 Januari 1920 ¹⁾
* Guatemala ⁴⁾	10 Januari 1920 ¹⁾
* Brits-Indië	10 Januari 1920 ¹⁾
Italië ⁴⁾	10 Januari 1920 ¹⁾
Japan ⁵⁾	10 Januari 1920 ¹⁾
* Nieuw-Zeeland	10 Januari 1920 ¹⁾
* Peru ⁶⁾	10 Januari 1920 ¹⁾
* Polen	10 Januari 1920 ¹⁾
* Siam	10 Januari 1920 ¹⁾
* Tsjechoslowakije	10 Januari 1920 ¹⁾
* Uruguay	10 Januari 1920 ¹⁾
* Zuid-Afrika	10 Januari 1920 ¹⁾
* de Servisch-Kroatisch-Sloweense Staat ⁹⁾	10 Februari 1920
* Cuba	8 Maart 1920
* Griekenland	30 Maart 1920
Portugal	8 April 1920
* Haïti ⁷⁾	30 Juni 1920
* Liberia	30 Juni 1920
* China ⁸⁾	16 Juli 1920
Roemenië ⁹⁾	14 September 1920
* Honduras ⁹⁾	3 November 1920
* Nicaragua ⁹⁾	3 November 1920
* Panama	25 November 1920

¹⁾ Datum van het eerste proces-verbaal van de nederlegging der akten van bekrachtiging van het Vredesverdrag.

²⁾ Brazilië zegde op 12 Juni 1926 het Volkenbondsverdrag op maar bleef lid van de Internationale Arbeidsorganisatie. Bij verklaring van 6 Juni 1939 erkende Brazilië dat het lidmaatschap van de Internationale Arbeidsorganisatie slechts kon worden opgezegd met een termijn van twee jaar.

³⁾ Frankrijk zegde op 19 April 1941 het Volkenbondsverdrag op onder voorbehoud van het recht, omtrent het lidmaatschap van de Internationale Arbeidsorganisatie later te beslissen. Van dit voorbehouden recht is nimmer gebruik gemaakt. Frankrijk wordt derhalve geacht, zonder onderbreking lid van de Internationale Arbeidsorganisatie te zijn gebleven.

⁴⁾ Zie de rubrieken I. Opzegging en F. Toetreding.

⁵⁾ Japan zegde op 27 Maart 1933 het Volkenbondsverdrag op maar bleef lid van de Internationale Arbeidsorganisatie.

⁶⁾ Peru zegde op 8 April 1939 het Volkenbondsverdrag op maar bleef lid van de Internationale Arbeidsorganisatie.

⁷⁾ Haïti zegde op 8 April 1942 het Volkenbondsverdrag op. Uit een op 11 October 1943 te Montreal door de President van Haïti afgelegde verklaring blijkt, dat Haïti lid van de Internationale Arbeidsorganisatie bleef.

⁸⁾ China werd partij bij het Statuut door de inwerkingtreding, op 16 Juli 1920, van het Vredesverdrag van Saint-Germain.

⁹⁾ Zie rubriek I. Opzegging.

*) Thans lid van de Verenigde Naties.

2. In overeenstemming met de slotclausule van de Akte van wijziging van 2 November 1922 zijn bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond akten van bekrachtiging van die Akte door de volgende Staten nedergelegd:

Roemenië	19 Juli 1923
Finland	25 Maart 1924
Zweden	15 Mei 1924
Denemarken	20 Juni 1924
Spanje	5 Juli 1924
Nederland	14 Augustus 1924
Tsjechoslowakije	30 September 1924
Oostenrijk	9 October 1924
België	29 October 1924
Zwitserland	1 November 1924
Albanië	26 November 1924
Bulgarije	6 Maart 1925
Letland	16 Maart 1925
Hongarije	14 Mei 1925
Ierland	30 Mei 1925
Duitsland	6 Juni 1925
Haiti	2 November 1925
Estland	12 April 1926
Portugal	13 September 1926
Luxemburg	5 April 1928
Uruguay	28 April 1928
Salvador	4 Mei 1928
Litauen	25 Mei 1928
Perzië	14 Augustus 1928
Chili	23 Augustus 1928
Peru	6 Juli 1931
Venezuela	11 Augustus 1931
Guatemala	6 Juli 1932
Italië	19 Juli 1932
Panama	18 April 1934
Mexico	12 Mei 1934
Argentinië	4 Juni 1934

Op verzoek van de Franse Regering is op 14 Juni 1923 een Protocol tot wijziging van artikel 393 van het Vredesverdrag van Versailles ter ondertekening opengesteld, waarin de op 2 November 1922 aangenomen wijziging was vervat. Bekrachtiging van het Protocol is gelijkgesteld met bekrachtiging van de Akte van wijziging. Het Protocol is door de volgende Staten ondertekend en bekrachtigd:

	<i>Ondertekening</i>	<i>Bekrchtiging</i>
Frankrijk	14 Juni 1923	2 Juni 1925
Zuid-Afrika	2 Augustus 1923	20 October 1923
het Britse Rijk	1 September 1923	20 October 1923
Nieuw-Zeeland	5 September 1923	20 October 1923
Canada	8 September 1923	20 October 1923
Brits-Indië	13 September 1923	20 October 1923
Cuba	13 September 1923	7 September 1925
Australië	28 September 1923	20 October 1923
Noorwegen	20 October 1923	8 April 1924
Siam	24 October 1923	18 April 1924
Polen	8 November 1923	10 Februari 1925
China	15 Januari 1924	3 Juni 1926
Japan	15 Maart 1924	11 Mei 1925
de Servisch-Kroatisch- Sloveense Staat ...	11 Maart 1927	11 Maart 1927
Griekenland	8 Juni 1927	8 Juni 1927

3. In overeenstemming met artikel 6, lid 1, van de Akte van wijziging van 5 November 1945 zijn bij de Directeur(-Generaal) van het Internationaal Arbeidsbureau akten van bekrchtiging of aanvaarding van die Akte door de volgende Staten nedergelegd:

IJsland	6 Februari 1946
Turkije	8 Mei 1946
Noorwegen	8 Mei 1946
Finland	13 Mei 1946
Egypte	21 Mei 1946
Nieuw-Zeeland	22 Mei 1946
Zuid-Afrika	27 Mei 1946
Griekenland	27 Mei 1946
Australië	28 Mei 1946
Ierland	13 Juni 1946
India	23 Juni 1946
Groot-Britannië en Noord-Ierland	25 Juni 1946
Zweden	25 Juni 1946
Irak	4 Juli 1946
Siam	9 Juli 1946
Brazilië	20 Juli 1946
Canada	22 Juli 1946
Frankrijk	22 Juli 1946
Hongarije	26 Juli 1946
Luxemburg	1 Augustus 1946
Zwitserland	8 Augustus 1946
Iran	16 Augustus 1946
Ecuador	22 Augustus 1946
Italië	30 Augustus 1946

China	3 September 1946
Columbia	3 September 1946
Venezuela	12 September 1946
Afghanistan	13 September 1946
de Dominicaanse Republiek	16 September 1946
Bolivia	17 September 1946
Costa Rica	18 September 1946
Denemarken	18 September 1946
de Verenigde Staten van Amerika ¹⁾ ...	18 September 1946
Portugal	19 September 1946
Tsjechoslowakije	19 September 1946
Mexico ²⁾	21 September 1946
Nederland	21 September 1946
Ethiopië	26 September 1946
Haiti	26 September 1946
Peru	28 September 1946
Polen	26 Februari 1947
België	12 Maart 1947

¹⁾ „Onder voorbehoud van latere wettelijke voorzieningen van het Congres der Verenigde Staten”.

²⁾ Aanvaarding, bevestigd door nederlegging van een akte van bekrachtiging op 24 April 1947.

4. In overeenstemming met artikel 3, lid 1, van de Akte van wijziging van 9 October 1946 zijn bij de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau akten van bekrachtiging of aanvaarding van die Akte door de volgende Staten nedergelegd:

Thailand	25 Februari 1947
Iran	30 April 1947
Columbia	7 Mei 1947
Ecuador	15 Mei 1947
Bolivia	22 Mei 1947
Groot-Britannië en Noord-Ierland	28 Mei 1947
Zweden	29 Mei 1947
Afghanistan	4 Juni 1947
Venezuela	13 Juni 1947
Ierland	14 Juni 1947
Zuid-Afrika	19 Juni 1947
Oostenrijk	24 Juni 1947
Denemarken	28 Juni 1947
Finland	28 Juni 1947
Nieuw-Zeeland	8 Juli 1947
Canada	31 Juli 1947
Ethiopië	31 Juli 1947
China	4 Augustus 1947
Zwitserland	22 Augustus 1947

de Dominicaanse Republiek	29 Augustus 1947
Irak	9 September 1947
Guatemala	1 October 1947
Pakistan	31 October 1947
India	17 November 1947
Noorwegen	27 November 1947
Syrië	4 December 1947
Griekenland	11 December 1947
Italië	11 December 1947
Polen	11 December 1947
Portugal	11 December 1947
België	15 Januari 1948
Nederland	15 Januari 1948
Frankrijk	20 Januari 1948
Turkije	23 Januari 1948
Brazilië	13 April 1948
IJsland	17 April 1948
Mexico	20 April 1948
Australië	21 April 1948
Haïti	5 Juli 1948
de Verenigde Staten van Amerika	2 Augustus 1948

5. Bekrachtiging of aanvaarding van de Akte van wijziging van 25 Juni 1953 is voorzien in artikel 6, eerste lid, van die Akte.

F. TOETREDING

1. De volgende Staten zijn, in overeenstemming met de artikelen 1, eerste alinea, en 387, tweede alinea, van het Vredesverdrag van Versailles, door nederlegging van akten van toetreding tot het Volkenbondsverdrag partij geworden bij het Statuut, als „oorspronkelijke leden” van Volkenbond en Internationale Arbeidsorganisatie:

* Argentinië	18 Juli 1919
* Chili ¹⁾	4 November 1919
* Perzië	21 November 1919
* Paraguay ²⁾	26 December 1919
Spanje ²⁾	10 Januari 1920
* Columbia	16 Februari 1920
* Venezuela ³⁾	3 Maart 1920
* Noorwegen	5 Maart 1920
* Denemarken	8 Maart 1920
Zwitserland	8 Maart 1920
* Nederland	9 Maart 1920
* Zweden	9 Maart 1920
* Salvador ⁴⁾	10 Maart 1920

De volgende Staten zijn, in overeenstemming met artikel 1, tweede alinea, en artikel 387, tweede alinea, van het Vredesverdrag van

Versailles, door nederlegging van akten van toetreding tot het Volkenbondsverdrag bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond en met goedkeuring van de Assemblée van de Volkenbond partij geworden bij het Statuut:

Duitsland ⁵⁾	7 Maart 1920
Oostenrijk ⁶⁾	29 Mei 1920
* Luxemburg	16 December 1920
Albanië	16 December 1920
Bulgarije	16 December 1920
* Costa Rica ⁷⁾	16 December 1920
Finland	16 December 1920
Estland ⁸⁾	22 September 1921
Letland ⁸⁾	22 September 1921
Litauen ⁸⁾	22 September 1921
Hongarije ⁹⁾	18 September 1922
Ierland	10 September 1923
* Mexico	12 September 1931

¹⁾ Chili zegde op 14 Mei 1938 het Volkenbondsverdrag op maar bleef lid van de Internationale Arbeidsorganisatie.

²⁾ Zie rubriek I. Opzegging.

³⁾ Venezuela zegde op 11 September 1928 het Volkenbondsverdrag op maar bleef lid van de Internationale Arbeidsorganisatie.

⁴⁾ Zie rubriek I. Opzegging, en de onderhavige rubriek, sub 4.

⁵⁾ Duitsland werd toegelaten tot de Volkenbond op 8 September 1926. Zie ook rubriek I. Opzegging, en de onderhavige rubriek, sub 4.

⁶⁾ Oostenrijk werd toegelaten tot de Volkenbond op 16 December 1920. Zie ook rubriek I. Opzegging, en de onderhavige rubriek, sub 3.

⁷⁾ Zie rubriek I. Opzegging, en de onderhavige rubriek, sub 2.

⁸⁾ Estland, Letland en Litauen worden geacht niet langer zelfstandig lid van de Internationale Arbeidsorganisatie te zijn met ingang van onderscheidenlijk 6, 5 en 3 Augustus 1940.

⁹⁾ Hongarije zegde op 11 April 1939 het Volkenbondsverdrag op maar bleef lid van de Internationale Arbeidsorganisatie.

* Thans lid van de Verenigde Naties.

2. De volgende Staten zijn, in overeenstemming met artikel 1 van het Statuut, door nederlegging van akten van toetreding tot het Volkenbondsverdrag bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond en met goedkeuring van de Assemblée van de Volkenbond (behalve waar anders is aangegeven), partij geworden bij het Statuut zoals gewijzigd op 2 November 1922:

* Ethiopië	28 September 1923
* de Dominicaanse Republiek	29 September 1924
* Turkije	18 Juli 1932
* Irak	3 October 1932
* de Verenigde Staten van Amerika ¹⁾	20 Augustus 1934
* U.S.S.R. ²⁾	18 September 1934
* Afghanistan	27 September 1934

* Ecuador	28 September 1934
* Egypte ³⁾	19 Juni 1936
* Costa Rica ⁴⁾	12 November 1942
Italië ⁵⁾	30 Augustus 1945
* IJsland ⁶⁾	6 Februari 1946
* Venezuela ⁷⁾	12 September 1946
* Guatemala ⁸⁾	7 Juni 1947

¹⁾ De Verenigde Staten van Amerika werden geen lid van de Volkenbond. Zij erkenden impliciet bij kennisgeving van 28 Maart 1939, dat het lidmaatschap van de Internationale Arbeidsorganisatie slechts kon worden opgezegd met een termijn van twee jaar.

²⁾ Zie rubriek I. Opzegging.

³⁾ Egypte werd toegelaten tot de Volkenbond op 26 Mei 1937.

⁴⁾ Zie de onderhavige rubriek, sub 1, en de rubriek I. Opzegging. Costa Rica werd geen lid van de Volkenbond. De weder-toetreding werd op 21 April 1944 goedgekeurd door de Internationale Arbeidsconferentie.

⁵⁾ Zie de rubrieken E. Bekrachtiging, en I. Opzegging. Italië werd geen lid van de Volkenbond.

⁶⁾ IJsland was tot 17 Juni 1944 partij bij het Statuut als deel van het Koninkrijk Denemarken.

⁷⁾ Zie de rubrieken E. Bekrachtiging, en I. Opzegging.

⁸⁾ Aanvaarding, bevestigd door nederlegging van een akte van bekrachtiging op 1 October 1947. Zie de rubrieken E. Bekrachtiging, en I. Opzegging.

*) Thans lid van de Verenigde Naties.

3. De volgende Staten zijn, in overeenstemming met artikel 1 van het Statuut zoals gewijzigd op 5 November 1945, door nederlegging van akten van toetreding bij de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en, voorzover zij het lidmaatschap der Verenigde Naties niet bezaten, met goedkeuring van de Internationale Arbeidsconferentie, partij geworden bij het Statuut zoals gewijzigd op 5 November 1945:

Oostenrijk ¹⁾	24 Juni 1947
* Pakistan ²⁾	31 October 1947
* Syrië	4 December 1947

¹⁾ Zie de onderhavige rubriek, sub 1, en rubriek I. Opzegging.

²⁾ Pakistan was tot 15 Augustus 1947 partij bij het Statuut als deel van India.

*) Thans lid van de Verenigde Naties.

4. De volgende Staten zijn, in overeenstemming met artikel 1 van het Statuut zoals gewijzigd op 5 November 1945, door nederlegging van akten van toetreding bij de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en, voorzover zij het lidmaatschap der Verenigde Naties niet bezaten, met goedkeuring van de Internationale

Arbeidsconferentie, partij geworden bij het Statuut zoals gewijzigd op 9 October 1946:

* Birma ¹⁾	18 Mei 1948
* Philippijnen ²⁾	15 Juni 1948
* Salvador ³⁾	21 Juni 1948
Ceylon ⁴⁾	21 Juni 1948
* Libanon ⁵⁾	23 December 1948
* Israël ⁶⁾	13 Mei 1949
* Indonesië ⁷⁾	12 Juni 1950
de Bondsrepubliek Duitsland	12 Juni 1950
Viet Nam ⁸⁾	21 Juni 1950
Japan ⁹⁾	21 November 1951
Libye ¹⁰⁾	11 Juni 1952

1) Birma was tot 1 April 1937 partij bij het Statuut als deel van India.

2) De Philippijnen waren tot 4 Juli 1946 partij bij het Statuut uit hoofde van het lidmaatschap van de Verenigde Staten van Amerika.

3) Zie de onderhavige rubriek, sub 1, en rubriek I. Opzegging.

4) Ceylon was tot 4 Februari 1948 partij bij het Statuut als Britse Kroonkolonie.

5) Libanon was tot 1 Januari 1944 partij bij het Statuut als Frans mandaatgebied.

6) Israël (Palestina) was tot 14 Mei 1948 partij bij het Statuut als Brits mandaatgebied.

7) Indonesië was tot 28 December 1949 partij bij het Statuut als Nederlands-Indië.

8) Viet Nam was tot 8 Maart 1949 partij bij het Statuut als deel van Frans Indo China.

9) Zie de rubrieken E. Bekrachtiging, en I. Opzegging.

10) Libye was tot 1943 partij bij het Statuut als Italiaanse kolonie.

*) Thans lid van de Verenigde Naties.

G. INWERKINGTREDING

1. Deel XIII van het Vredesverdrag van Versailles is, ingevolge de slotclausules van het Vredesverdrag, in werking getreden op 10 Januari 1920. Voor het Koninkrijk der Nederlanden is het in werking getreden op 9 Maart 1920.

2. De Akte van wijziging van 2 November 1922 is, ingevolge artikel 36 van het Statuut, mede voor het Koninkrijk der Nederlanden, in werking getreden op 4 Juni 1934.

3. De Akte van wijziging van 5 November 1945 is, ingevolge artikel 6, lid 2, van die Akte, mede voor het Koninkrijk der Nederlanden, in werking getreden op 26 September 1946.

4. De Akte van wijziging van 9 October 1946 is, ingevolge artikel 3, lid 2, van die Akte, mede voor het Koninkrijk der Nederlanden, in werking getreden op 20 April 1948.

5. De Akte van wijziging van 25 Juni 1953 is nog niet in werking getreden.

I. OPZEGGING

De volgende Staten hebben, in overeenstemming met artikel 1, laatste alinea van het Statuut resp. artikel 1, lid 5, van het Statuut zoals gewijzigd op 5 November 1945 (behalve waar anders is aangegeven), het lidmaatschap van de Internationale Arbeidsorganisatie opgezegd:

Costa Rica ¹⁾	24 December 1924
Spanje	8 September 1926
Duitsland ¹⁾	21 October 1933
Panama ¹⁾	23 Februari 1935
Paraguay	24 Februari 1935
Guatemala ¹⁾	26 Mei 1936
Nicaragua	26 Juni 1936
Honduras	10 Juli 1936
Salvador ¹⁾	10 Augustus 1936
Italië ¹⁾	15 December 1937
Oostenrijk ¹⁾	13 Maart 1938
Venezuela ¹⁾	11 Juli 1938
U.S.S.R. ²⁾	14 December 1939
Roemenië	11 Juli 1942
Japan ³⁾	2 September 1945
Zuidslavië	16 Juni 1947

¹⁾ Zie rubriek F. Toetreding.

²⁾ Bij resolutie van de Volkenbondsråd dd. 14 December 1939 werd de Sowjet-Unie, op grond van artikel 16, lid 4, van het Volkenbondsverdrag, als lid van de Volkenbond geroyeerd naar aanleiding van de agressie tegen Finland (zie: League of Nations Official Journal, Council Session 107, no. 11/12, blz. 505 e.v.). In Februari 1940 stelde de Raad van Beheer der Internationale Arbeidsorganisatie vast, dat het lidmaatschap der Sowjet-Unie van de Organisatie hierdoor eveneens beëindigd was. Op 6 November 1953 ontving de Directeur-Generaal een kennisgeving van aanvaarding door de Sowjet-Unie, doch daar deze aanvaarding geschiedde onder voorbehoud (t.a.v. artikel 37, leden 1 en 2), kon de kennisgeving niet als akte van toetreding worden aangemerkt.

³⁾ Ingevolge de Akte van Overgave door Japan, aanvaard door de Geallieerde Mogendheden op 2 September 1945, werd het lidmaatschap van Japan van de Organisatie met ingang van die datum beëindigd (zie voor de Akte: „American Journal of International Law, 1945, Off. Doc. blz. 264). Zie rubriek F. Toetreding.

J. GEGEVENS

1. Ontwikkeling

Op 25 Januari 1919 stelde de Voorbereidende Vredesconferentie een speciale Commissie voor internationale arbeidswetgeving in. Zij aanvaardde op 11 April 1919 het rapport van deze commissie en

incorporeerde het Statuut als deel XIII in het Vredesverdrag van Versailles.

Ofschoon formeel het Statuut geen deel van het Volkenbondsverdrag vormde, bestond er een nauw verband tussen beide. In artikel 23 van het Volkenbondsverdrag toch werd o.a. bepaald: „De Leden zullen zich beijveren rechtvaardige en menswaardige arbeidsvoorwaarden voor mannen, vrouwen en kinderen, zowel in hun eigen landen als in alle gebieden, tot welke hun handels- en nijverheidsbetrekkingen zich uitstrekken, te verzekeren en te handhaven, en te dien einde de nodige internationale organisaties oprichten en in stand houden.” Naar die bepaling teruggrijpend in de préambule tot het Statuut kwamen de partijen in artikel 1 van het Statuut (artikel 387 van het Vredesverdrag van Versailles) o.m. overeen, dat het lidmaatschap van de Volkenbond het lidmaatschap van de Internationale Arbeidsorganisatie zou insluiten, terwijl in artikel 41 (427) bepaald werd, dat de nieuwe organisatie met de Volkenbondsorganisatie verbonden zou zijn; het Internationaal Arbeidsbureau maakte, ingevolge artikel 6 (392), deel uit van de instellingen van de Bond. In principe kon men niet tot de Organisatie behoren zonder tevens in de Volkenbond te worden opgenomen, werden de begrotingen der Organisatie aan goedkeuring door de Assemblée van de Volkenbond onderworpen ¹⁾, werden akten van bekrachtiging van Arbeidsverdragen nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond ²⁾, enz.

Niettemin is reeds in de aanvang de in artikel 1 (387) bedoelde congruentie der ledenlijsten niet doorgevoerd: Duitsland en Oostenrijk maakten van de Organisatie deel uit vóórdat zij tot de Bond werden toegelaten. Later werd de mogelijkheid van afzonderlijk lidmaatschap der Organisatie bevestigd, toen Brazilië in 1926 en Japan in 1933 zich wel uit de Volkenbond doch niet uit de Internationale Arbeidsorganisatie terugtrokken en de Verenigde Staten van Amerika in 1934 het Statuut aanvaardden zonder partij bij het Volkenbondsverdrag te worden ³⁾.

Inmiddels kwam de praktijk op, met name bij de Staten die geen lid van de Volkenbond waren, niet langer van „Deel XIII van het Vredesverdrag” doch van „het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie” te spreken, terwijl dienovereenkomstig de nummering der artikelen volgens het Vredesverdrag (artikel 387 e.v.) min of meer verdrongen werd door een zelfstandige nummering (artikel 1 e.v.). En vangen de in 1934 aangenomen Arbeidsverdragen nog aan met: „De Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie van de Arbeid van de Volkenbond”, in die van 1935 treft

¹⁾ Zie artikel 13 (399).

²⁾ Zie artikel 20 (406) juncto artikel 19 (405), alinea 7.

³⁾ In 1935 behoorden twee van de acht Staten die „op het gebied van de nijverheid de belangrijkste plaats innemen” (artikel 7 (393)) niet tot de Volkenbond, n.l. de Verenigde Staten van Amerika en Japan. Zie *Bulletin Officiel*, deel XX, blz. 15.

men „van de Volkenbond” niet meer aan ⁴⁾). Ook in financieel opzicht ontrok de Organisatie zich meer en meer aan de zeggenschap van de Bond.

De behoefte aan zelfstandigheid werd door het uitbreken van de tweede wereldoorlog ten zeerste vermeerderd. Terwijl de Volkenbond zijn eigenlijke taak niet meer kon volvoeren en slechts enige neven-taken bleef verrichten, vereisten de verwerklijking der Algemene Beginselen, vervat in artikel 41 (427), en de verbetering der arbeidsvoorwaarden, zoals gesteld in de préambule tot het Statuut, ook tijdens de oorlog activiteit van de Internationale Arbeidsorganisatie. In Februari 1939 werd besloten dat de Organisatie in een eventueel optredende critieke toestand haar werkzaamheid zou voortzetten terwijl ook werd voorzien in tijdelijke delegatie van bevoegdheden door de Raad van Beheer aan een klein comité, waarin vier vertegenwoordigers van de Regeringen, twee van de werkgevers en twee van de werknemers zitting zouden hebben ⁵⁾). Op 19 September 1939 ondertekende de Voorzitter van de Raad van Beheer een verklaring ⁶⁾, welke het bestaan van bedoelde critieke toestand constateerde, waarna het comité in functie trad.

De doelstellingen en de grondslagen der Organisatie werden opnieuw geformuleerd in een op 10 Mei 1944 door de Internationale Arbeidsconferentie te Philadelphia aanvaarde Verklaring, welke de Algemene Beginselen van 1919 uitbreidde en preciseerde. Was deze Verklaring reeds enigszins gemodelleerd naar samenwerking tussen de Organisatie en de wereldorganisatie die de Volkenbond zou aflösen, een verdere stap in deze richting werd gezet op 5 November 1945 te Parijs: de Internationale Arbeidsconferentie nam toen een Akte van wijziging aan, waarin o.m. enig verband werd gelegd met de op 26 Juni 1945 te San Francisco opgerichte Organisatie der Verenigde Naties ⁷⁾, het afzonderlijke lidmaatschap en de zelfstandigheid van het Statuut werden geregeld, enz.

De Volkenbond werd op 18 April 1946 opgeheven bij resolutie van zijn Assemblée ⁸⁾. Deze stemde op dezelfde dag in met een resolutie van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties betreffende overdracht van eigendommen van de oude aan de nieuwe organisatie, en bij Overeenkomst van 19 Juli 1946 werd deze overdracht nader uitgevoerd ⁹⁾. Resolutie en Overeenkomst behelzen onder meer voorzieningen inzake het gebruik door de Internationale Arbeidsorganisatie van de Volkenbondsbibliotheek, Volkenbondsgebouwen e.d. Voordien, op 4—17 Mei 1946, was te Genève-Montreal

⁴⁾ Zie b.v. *Stb.* 1935, 818 (Arbeidsverdrag No. 41) en *Stb.* 1937, 15 (Arbeidsverdrag No. 45).

⁵⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXV, blz. 1 e.v.

⁶⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XV, blz. 6.

⁷⁾ Zie *Trb.* 1951, 44 voor het Handvest der Verenigde Naties.

⁸⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXIX, blz. 490.

⁹⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXIX, blz. 36.

reeds een Overdrachtsovereenkomst tussen de Volkenbond en de Internationale Arbeidsorganisatie ondertekend.¹⁰⁾

De Organisatie werd als gespecialiseerde organisatie van de Verenigde Naties geïnstitueerd bij een op 30 Mei 1946 te New York voor beide organisaties ondertekende Overeenkomst, welke op 2 October d.a.v. door de Internationale Arbeidsconferentie en op 14 December d.a.v. door de Algemene Vergadering der Verenigde Naties werd goedgekeurd. Zij trad op laatstgenoemde datum in werking.¹¹⁾

De aanpassing aan de nieuwe situatie vond, wat het Statuut betreft, haar voltooiing in de Akte van wijziging, op 9 October 1946 te Montreal door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen. De Verklaring van Philadelphia werd daarbij in het Statuut geplaatst; verwijzingen naar de Volkenbond en het Permanent Hof van Internationale Justitie werden vervangen hetzij door vermelding van de Verenigde Naties en het Internationaal Gerechtshof¹²⁾, hetzij door nieuwe bepalingen; de taken, vroeger opgedragen aan de Secretaris-Generaal van de Volkenbond, gingen over naar de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau¹³⁾; en de verplichtingen der leden werden nauwer omschreven.

2. Uitvoering

Ad artikel 3 (389), artikel 5 (391) en artikel 38 (424):

De eerste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie werd reeds voordat het Statuut in werking was getreden, te Washington geopend op 29 October 1919; zij werd beëindigd op 27 Januari 1920. Enkele Staten die nog geen lid van de Organisatie waren, namen aan de werkzaamheden der Conferentie deel.

De Conferentie hield tot dusverre 36 zittingen, nl. ieder jaar één, met uitzondering van de jaren 1940 tot en met 1943, waarin de Conferentie niet bijeen kwam, terwijl daarentegen in 1926, 1929 en 1946 twee, in 1936 drie zittingen plaats vonden.

De zittingen werden gehouden te Genève, met uitzondering van de eerste (1919, Washington), de tweede (1920, Genua), de 26ste (1944, Philadelphia), de 27ste (1945, Parijs), de 28ste (1946¹, Seattle), de 29ste (1946², Montreal) en de 31ste (1948, San Francisco).

¹⁰⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXIX, blz. 65.

¹¹⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXIX, blz. 383 e.v.

¹²⁾ Zie *Trb.* 1951, 90, 1952, 9 en 1953, 57 voor het Statuut van het Internationaal Gerechtshof.

¹³⁾ Bij resolutie van 9 October 1946 verleende de Internationale Arbeidsconferentie aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau de titel van Directeur-Generaal, met onmiddellijke ingang. Tevens droeg zij hem de onmiddellijke uitoefening op van de bevoegdheden, omschreven in artikel 19 van het gewijzigde (doch als zodanig toen nog niet in werking getreden) Statuut.

Tevens zijn enkele regionale conferenties gehouden voor de Amerikaanse Staten en voor Azië, terwijl een regionale conferentie voor het Nabije en Midden-Oosten sinds lang wordt voorgenomen. Industriële commissies voor de steenkolenmijnindustrie, de textielindustrie, de bouwvakindustrie, de ijzer- en staalindustrie, de metaalverwerkende industrie, het binnenlands vervoer, de petroleumindustrie en -raffinage en de chemische industrie zijn na de oorlog gevormd uit Regerings-, werknemers- en werkgeversvertegenwoordigers van de meest betrokken Staten. Commissies van deskundigen zijn ingesteld voor de zeescheepvaart, het voorkomen van ongevallen, de landbouw, de bedrijfs-hygiëne, de vrouwenarbeid, de migratie, de sociale zekerheid, de arbeid in loondienst en in de vrije beroepen, de plantage-arbeid en de vrijheid van vereniging en vergadering.

Voor de samenstelling van de Nederlandse delegaties naar de onderscheidene zittingen en vergaderingen zie de Gids van het Departement van Buitenlandse Zaken en de Buitenlandse Dienst, 1953, blz. 260 e.v. Vanwege het Departement van Sociale Zaken en Volksgezondheid worden verslagen en rapporten terzake gepubliceerd ¹⁴⁾.

Ad artikel 6 (392):

Het Internationaal Arbeidsbureau, te Genève gevestigd, werd in Augustus 1940 verplaatst naar Montreal, waar zijn rechtspositie door de Canadese Regering geregeld werd bij Order in Council van 14 Augustus 1941 ¹⁵⁾. Het keerde na de oorlog naar Genève terug. Op 11 Maart 1946 kwamen tussen de Organisatie en de Zwitserse Bondsregering een Overeenkomst inzake de rechtspositie van de Organisatie in Zwitserland en een Regeling tot uitvoering van die Overeenkomst tot stand, welke beide op 27 Mei 1946 in werking traden ¹⁶⁾.

Ad artikel 7 (393):

De acht Leden, die op het gebied van de nijverheid de belangrijkste plaats innemen, zijn sinds 1948: Brazilië, Canada, China, Frankrijk, Groot-Britannië en Noord-Ierland, India, Italië en de Verenigde Staten van Amerika. Nederland had in deze kwaliteit zitting in de Raad van Beheer van 25 October 1941 tot Juni 1948. De overige Regeringen-leden van de Raad van Beheer zijn thans: België, Chili, Finland, Iran, Mexico, Pakistan, Portugal en Venezuela.

Ad artikel 8 (394):

Het ambt van Directeur(-Generaal) van het Internationaal Arbeidsbureau is bekleed door:

Albert Thomas (Frankrijk)	1920—1932
Harold Butler (Groot-Britannië)	1932—1938

¹⁴⁾ Zie laatstelijk H. Ch. Sterkenburg, Beknopt verslag van de 35ste zitting der Internationale Arbeidsconferentie (Genève 1952), 's-Gravenhage 1953.

¹⁵⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXV, blz. 74.

¹⁶⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XXIX, blz. 47 e.v.

John G. Winant (V.S. van Amerika) ... 1938—1941
 Edward J. Phelan (Ierland) 1941—1948
 David A. Morse (V.S. van Amerika) ... 1948—.....

Ad artikel 10 (396):

Enige publicaties van het Internationaal Arbeidsbureau:
 "Official Bulletin" (verschijnt in het Engels en het Frans);
 "International Labour Review" (verschijnt maandelijks in het Engels, het Frans en het Spaans);
 "Industry and Labour" (verschijnt halfmaandelijks in het Engels, het Frans en het Spaans);
 "Occupational Safety and Health" (verschijnt driemaandelijks in het Engels, het Frans en het Spaans);
 "Legislative Series" (verschijnt tweemaandelijks in het Engels, het Frans en het Spaans);
 "Yearbook of Labour Statistics" (verschijnt in het Engels, het Frans en het Spaans);
 "The International Labour Code, 1951", Genève, 1952, in twee delen.

Tevens publiceert het Bureau verslagen der zittingen van de Conferentie en de Raad van Beheer, alsmede studies, rapporten, enz.

Ad artikel 11 (397):

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid onderhoudt voor wat Nederland betreft de rechtstreekse verbinding met de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau. De formele vertegenwoordiging van Nederland bij het Bureau behoort tot de taak van de Permanent Vertegenwoordiger van Nederland bij het Europees Bureau der Verenigde Naties te Genève.

Ad artikel 19 (405):

De Internationale Arbeidsconferentie heeft tot dusverre 103 Arbeidsverdragen aangenomen. Bij 36 daarvan is het Koninkrijk der Nederlanden, hetzij alleen voor het Rijk in Europa, hetzij ook voor de Overzeese Rijksdelen, partij, terwijl drie andere Arbeidsverdragen werden opgezegd. Aan de vier Arbeidsverdragen welke door Nederland op Nederlands-Indië toepasselijk zijn verklaard, acht Indonesië zich gebonden.

De Conferentie heeft tot heden 97 Aanbevelingen aangenomen.

Op 8 October 1946 nam de Internationale Arbeidsconferentie een Verdrag (Arbeidsverdrag No. 80) aan betreffende de gedeeltelijke herziening van de in haar eerste 28 zittingen aangenomen Verdragen. De formele bepalingen dier Arbeidsverdragen werden daarin door nieuwe vervangen ¹⁷⁾.

¹⁷⁾ Zie *Stb.* I 283. Zie ook *Official Bulletin*, deel XXIX, blz. 314 e.v., waar tevens een op 8 October 1946 door de Conferentie aangenomen, in toekomstige Arbeidsverdragen zo nodig aan te brengen model-clausule is afgedrukt betreffende maatregelen om de naleving van de bepalingen dier Verdragen te verzekeren.

Ad artikel 29 (415) e.v.:

Het Permanent Hof van Internationale Justitie bracht op 31 Juli 1922 een „avis consultatif” uit inzake artikel 389, lid 3, van het Vredesverdrag van Versailles, naar aanleiding van een kwestie, gerezen over de aanwijzing van de Nederlandse werknemers-vertegenwoordiger naar de derde zitting van de Internationale Arbeidsconferentie (1921, Genève)¹⁸⁾.

Van de overige door het Hof uitgebrachte adviezen moge dat van 26 Augustus 1930 worden vermeld, waarin werd verklaard dat de speciale juridische status van de Vrije Stad Dantzig niet toeliet dat de Vrije Stad lid van de Organisatie werd¹⁹⁾.

Ad artikel 40:

Het op 21 November 1947 te New York ondertekende Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de gespecialiseerde organisaties der Verenigde Naties is, met het daarbij behorende Aanhangsel I, voor de Internationale Arbeidsorganisatie van toepassing geworden op 14 September 1948. Voor het Koninkrijk der Nederlanden is het in werking getreden op 2 December 1948²⁰⁾.

Uitgegeven de *een en twintigste* December 1953.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

¹⁸⁾ Zie *Official Bulletin*, deel V, blz. 359, en deel VI, blz. 295.

¹⁹⁾ Zie *Official Bulletin*, deel XV, blz. 85.

²⁰⁾ Zie *Trb.* 1951, 160.